

Rím ustanovuje videnie – číslo desať

Posledný spor: Kniha Joela, pád New Yorku a symbol Ríma v adventných dejinách

Jeff Pippenger

2024-08-26

Posledným sporom, ktorý si želim spojiť s ostatnými historickými argumentmi týkajúcimi sa symbolu Ríma v rámci adventistických dejín, je kniha Joel. Tento spor sa odohral po 11. septembri 2001 a bez zohľadnenia okolností tohto obdobia by sa veľmi ľahko mohlo prehliadnuť niekoľko jemných bodov. Aby sa tieto okolnosti zasadili do súvislostí, je potrebné vziať do úvahy milleritské dejiny. Dňa 11. augusta 1840 sa naplnilo časové proroctvo zo Zjavenia, kapitoly deviatej, verša pätnásteho.

A tí štyria anjeli boli uvoľnení, pripravení na hodinu, deň, mesiac a rok, aby pobili tretinu ľudí. Zjavenie 9,15.

Verš označuje „hodinu, deň, mesiac a rok“ ako obdobie troch stodeväťdesiatichjeden rokov a pätnástich dní. Štyria anjeli predstavovali čas, keď islam povstal k moci a priviedol vojnu proti Rímu, počnúc 27. júlom 1449. Východiskový bod bol určený použitím koncového bodu iného časového proroctva trvajúceho stopäťdesiat rokov. Prvé časové proroctvo o stopäťdesiatich rokoch bolo predložené v dejinách prvého beda, ktoré je zároveň piatou trúbou zo zjavenia v deviatej kapitole. Keď sa proroctvo o stopäťdesiatich rokoch skončilo 27. júla 1449, časové proroctvo, ktoré teraz zvažujeme, sa začalo, a po troch stodeväťdesiatichjeden rokoch a pätnástich dňoch sa proroctvo skončilo 11. augusta 1840.

William Miller chápal mocnosti zo zjavenia deviatej kapitoly ako islam a ešte pred dátumom 11. augusta 1840 jeden millerita menom Josiah Litch predložil predpoveď založenú na proroctve, podľa ktorej v roku 1840 zanikne osmanská nadvláda. Desať dní pred 11. augustom 1840 Litch svoju predpoveď spresnil a aktualizoval tak, že určil nielen rok, keď sa proroctvo naplní, ale aj samotný rok, deň a mesiac. Sestra Whiteová sa vyjadruje k účinku Litchovej predpovede na náboženský svet milleritov, keď sa táto udalosť naplnila.

„V roku 1840 vzbudilo široký záujem ďalšie pozoruhodné naplnenie proroctva. Dva roky predtým Josiah Litch, jeden z popredných kazateľov hlásajúcich druhý príchod, uverejnil výklad 9. kapitoly Zjavenia, v ktorom predpovedal pád Osmanskej ríše. Podľa jeho výpočtov mala byť táto moc zvrhnutá... 11. augusta 1840, keď možno očakávať, že osmanská moc v Konštantínopole bude zlomená. A verím, že sa ukáže, že je to tak.“

„Presne v určenom čase Turecko prostredníctvom svojich vyslancov prijalo ochranu spojeneckých mocností Európy, a tak sa dostalo pod kontrolu kresťanských národov. Táto udalosť presne naplnila predpoveď. Keď sa to stalo známym, zástupy boli presvedčené o správnosti zásad prorockého výkladu, ktoré prijali Miller a jeho spolupracovníci, a adventnému hnutiu bol daný podivuhodný impulz. Muži učenosti a postavenia sa pripojili k

Millerovi, a to tak v kázani, ako aj vo vydávaní jeho názorov, a od roku 1840 do roku 1844 sa dielo rýchlo šírilo.“ The Great Controversy, 334, 335.

Jej schválenie tejto udalosti bolo v priebehu rokov opakovane napádané laodicejskými adventistami siedmeho dňa rozličnými spôsobmi. Tak ako v prípade siedmich časov a „ustavičnej obete“, útočiť na túto pravdu znamená odmietat' základy, ako sú znázornené na dvoch posvätných doskách, a tiež autoritu Ducha prorockého. Dôvod, prečo sa satan usiloval zničiť dôveru v tieto dejiny, je mnohoraký.

Litchova predpoveď používala „zásady prorockého výkladu prijaté Millerom“. Millerovi bol daný vhl'ad do prvku prorockého času a ktokoľvek pochybuje, že Millerovo poslanstvo bolo založené na prorockom čase, potrebuje len preskúmať priekopnícke tabuľky z rokov 1843 a 1850, aby sa presvedčil, že to tak bolo. Pred 11. augustom 1840 tí, ktorí odporovali Millerovej predpovedi Kristovho návratu, tvrdili, že prorocký čas nemožno použiť na pochopenie toho, kedy sa Kristus vráti. Často používali biblický výrok o tom, že nepoznáme dňa ani hodiny, aby sa stavali proti jeho poslanstvu a dielu.

Ale o tom dni a hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli, iba môj Otec sám. Ale ako bolo za dní Noeho, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Lebo ako v dňoch pred potopou jedli a pili, ženili sa a vydávali, až do dňa, keď Noe vošiel do korábu, a nevedeli o ničom, až prišla potopa a všetkých zmietla; tak bude aj pri príchode Syna človeka. Vtedy budú dvaja na poli; jeden bude vzatý a druhý ponechaný. Matúš 24:36–40.

Napriek tejto pasáži našli mileriti priveľa biblických dôkazov na podporu svojich predpovedí a pokračovali ďalej, riadiac sa zásadou, ktorú neskôr označila sestra Whiteová.

„Nikto nepozná dňa ani hodiny“ bolo tvrdenie, ktoré najčastejšie predkladali tí, čo odmietali vieru v advent. Písmo znie: „O tom dni a hodine však nevie nik, ani nebeskí anjeli, iba sám môj Otec.“ Matúš 24:36. Tí, ktorí očakávali Pána, podali jasné a súladné vysvetlenie tohto textu a zreteľne ukázali aj nesprávne použitie, aké z neho robili ich odporcovia. Tieto slová vyslovil Kristus v tom pamätnom rozhovore so svojimi učeníkmi na Olivovom vrchu po tom, čo naposledy opustil chrám. Učeníci sa opýtali: „Aké bude znamenie tvojho príchodu a konca sveta?“ Ježiš im uviedol znamenia a povedal: „Keď teda uvidíte toto všetko, vedzte, že je blízko, predo dvermi.“ Verše 3, 33. Jedno Spasiteľovo vyjadrenie sa nesmie používať na zrušenie druhého. Hoci nikto nepozná deň ani hodinu Jeho príchodu, sme poučení a je od nás vyžadované, aby sme vedeli, keď je blízko. Ďalej sme poučení, že nedbať na Jeho varovanie a odmietat' alebo zanedbávať poznanie, kedy je Jeho advent blízko, bude pre nás rovnako osudné, ako bolo pre tých, čo žili za dní Noacha, nevedieť, kedy príde potopa. A podobenstvo v tej istej kapitole, ktoré stavia do protikladu verného a neverného služobníka a vyslovuje rozsudok nad tým, kto si vo svojom srdci povie: „Môj Pán mešká so svojím príchodom,“ ukazuje, v akom svetle bude Kristus posudzovať a odmeňovať tých, ktorých nájde bdieť a učiť o Jeho príchode, a tých, ktorí ho popierajú. „Bďte teda,“ hovorí. „Blahoslavený ten služobník, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť.“ Verše 42, 46. „Ak teda nebudeš bdieť, prídem na teba ako zlodej a nebudeš vedieť, v ktorú hodinu prídem na teba.“ Zjavenie 3:3.“ Veľký spor, 370.

Keď sa naplnila Litchova predpoveď, muži „učenosti a postavenia sa spojili s Millerom tak v kázani, ako aj v publikovaní jeho názorov, a od roku 1840 do roku 1844 sa dielo rýchlo šírilo“. Millerovo posolstvo nadobudlo moc, keď sa jeho pravidlá prorockého výkladu potvrdili ako platné pravidlá. V reakcii na naplnenie časového proroctva sa potvrdili nielen Millerove pravidlá a mnohí sa potom pripojili k milleritskému hnutiu, ale rovnako prorocky významné bolo aj to, že sa potvrdilo hlavné pravidlo z Millerových pravidiel. Takisto aj skutočnosť, že toto potvrdenie bolo dosiahnuté použitím proroctva o druhom z troch beda, ktoré sú zároveň piatou, šiestou a siedmou poľnicou.

Zmocnenie Millerovho posolstva sa stalo jedným z najvýznamnejších medzníkov milleritského reformného hnutia. Bolo predobrazené Ježišovým krstom. Označilo, že sa začal záverečný proces skúšky bývalého zmluvného ľudu (protestantov). Stalo sa stredobodom Satanovho útoku proti celému milleritskému hnutiu a posolstvu.

„Akákoľvek otázka, ktorú môže satan vzbudiť v mysli, aby vyvolal pochybnosť vzhľadom na veľké dejiny minulého putovania Božieho ľudu, poteší jeho satanské veličenstvo a je urážkou Boha. Zvesť o Pánovom skorom príchode v moci a veľkej sláve do nášho sveta je pravda a roku 1840 sa v jej zvestovaní pozdvihlo mnoho hlasov.“ Manuscript Releases, zväzok 9, 134.

Dňa 11. septembra 2001 prišlo do prorockých dejín tretie beda. Táto udalosť potvrdila základné pravidlo prorockého výkladu, ktoré prijalo hnutie tretieho anjela, ktoré sa začalo v roku 1840. Prvá pravda, ktorá bola otvorená poslovi tohto reformného hnutia, bola otvorená v roku 1840, a nebola ňou posledných šesť veršov jedenástej kapitoly Daniela. Bola ňou pravda, že všetky reformné hnutia prebiehajú navzájom paralelne a majú byť spojené riadok na riadok, aby sa dali určiť charakteristiky hnutia sto štyridsaťštyritisíc, ktoré je hnutím tretieho anjela. Prvá verejná prednáška, ktorú som kedy predniesol, bola na táborovom zhromaždení v roku 1994, alebo azda 1995. Táto prednáška nebola o posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly Daniela, ale o reformných líniách prebiehajúcich navzájom paralelne.

Keď sa 11. septembra 2001 naplnilo proroctvo o islame tretieho beda, bolo to paralelou k 11. augustu 1840. V roku 1840 proroctvo o prvom a druhom beda potvrdilo posolstvo milleritov a 11. septembra 2001 proroctvo o treťom beda potvrdilo posolstvo Future for America. Rozpoznanie tejto skutočnosti priviedlo do hnutia množstvo ľudí, zatiaľ čo predtým to bol predovšetkým jeden jednotlivec. Posolstvo hnutia i posol sa potom stali predmetom útoku, práve tak ako sa dejiny roku 1840 stali ohniskom satanovho útoku počas nasledujúcich desaťročí.

Tí, ktorí sa pripojili k hnutiu Future for America, prijali pravidlá prorockého výkladu, ktoré zhromaždil posol tejto histórie. Jedným z týchto pravidiel, azda najvýznamnejším z nich, bolo a je trojité uplatnenie proroctva. Posol dospel k porozumeniu, že určité prorocké pravdy boli znázornené na troch konkrétnych naplneniach. Keďže sa verilo, že dejiny milleritov sa opakujú v dejinách sto štyridsaťštyritisíc, bolo zrejmé, že 11. august 1840 bol predobrazom 11. septembra 2001 a že aj ostatné posvätné reformné línie mali ten istý medzník.

Dôkaz o opakovaní každej línie posvätné reformy v línii tretieho anjela bol potom otvorený Levom z kmeňa Júdovho. Bolo zjavné, že tak ako dejiny milleritského hnutia do posledného

písmena naplnili podobenstvo o desiatich pannách, tak aj dejiny Future for America.

„Často sa odvolávam na podobenstvo o desiatich pannách, z ktorých päť bolo múdrych a päť bláznivých. Toto podobenstvo sa naplnilo a naplní do poslednej litery, lebo má osobitné uplatnenie pre tento čas a podobne ako posolstvo tretieho anjela sa naplnilo a bude aj naďalej prítomnou pravdou až do skonania času.“ Review and Herald, 19. augusta 1890.

Sedem hromov zo zjavenia desiatej kapitoly bolo rozpoznávaných tak, aby označili skúsenosť milleritov od 11. augusta 1840 do 22. októbra 1844, a tiež dejiny od 11. septembra 2001 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon.

„Osobitné svetlo dané Jánovi, ktoré bolo vyjadrené v siedmich hromoch, bolo znázornením udalostí, ktoré sa mali odohrať pod posolstvami prvého a druhého anjela....“

„Keď týchto sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, prichádza Jánovi, podobne ako Danielovi, príkaz týkajúci sa malej knižky: ‚Zapečat’ to, čo vyslovilo sedem hromov.‘ To sa vzťahuje na budúce udalosti, ktoré budú zjavené vo svojom poriadku.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

Bolo uznané, že sestra Whiteová priamo povedala, že hnutie tretieho anjela prebieha súbežne s hnutím prvého a druhého anjela.

„Boh dal posolstvám zo Zjavenia 14 ich miesto v línii proroctva a ich dielo sa nemá skončiť až do záveru dejín tejto zeme. Posolstvá prvého a druhého anjela sú stále pravdou pre tento čas a majú prebiehať súbežne s tým, ktoré nasleduje. Tretí anjel ohlasuje svoje varovanie mocným hlasom. ‚Potom,‘ povedal Ján, ‚som videl iného anjela zostupovať z neba; mal veľkú moc a zem sa rozžiarila jeho slávou.‘ V tomto osvietení sa spája svetlo všetkých troch posolstiev.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Pohyb prvého a druhého anjela prebieha súbežne s pohybom tretieho anjela. Proroctvo, ktoré zmocnilo pohyb prvého a druhého anjela, bolo zmocnené naplnením časového proroctva prvého a druhého beda, a zmocnenie pohybu tretieho anjela bolo zmocnené naplnením proroctva tretieho beda.

Tak ako 11. augusta 1840, keď bolo posolstvo Future for America potvrdené, „zástupy boli presvedčené o správnosti zásad prorockého výkladu prijatých“ organizáciou Future for America a „adventnému hnutiu bol daný úžasný podnet“. „Muži vzdelaní a vážení sa spojili“ s Future for America „tak v kázaní, ako aj vo vydávaní“ prorockého posolstva Future for America. Osobitným pravidlom Future for America, ktoré jasne potvrdilo 11. september 2001 ako naplnenie proroctva, bola „trojitá aplikácia proroctva“.

Keď prijmeme základný výklad islamu v súvislosti s prvým a druhým beda, tak ako je znázornený na oboch posvätných tabuľkách, v spojení s písomným svedectvom tých, ktorí učili toto posolstvo, rozpoznávame osobitné prorocké charakteristiky spojené s prvým beda a s druhým beda. Biblia opakovane učí rozličnými spôsobmi, že pravda je ustanovená na základe svedectva dvoch. Prorocké charakteristiky prvého beda, spojené s prorockými charakteristikami druhého beda, ustanovujú prorocké charakteristiky tretieho beda. Trojnásobná aplikácia islamu je pri určení

príchodu tretieho beda 11. septembra 2001 natoľko konkrétna, že je nemožné to nevidieť, hoci väčšina sa rozhoduje zatvárať oči pred dôkazmi.

Trojitá aplikácia proroctva pevne ustanovila, že tretie beda prišlo 11. septembra 2001. Vtedy sa ukázalo, že toto pravidlo bolo priamo spojené s poslanstvom druhého anjela, ktoré v čase milleritov a tiež v čase stoštyridsaťštyritisíc predstavuje obdobie, keď je vyliaty Svätý Duch. Obe dejiny sú naplnením podobenstva o desiatich pannách a v tomto podobenstve je poslanstvo Polnočného volania miestom, kde sa prejavuje rozdiel medzi múdrymi a bláznivými a kde je poslanstvo druhého anjela zmocnené.

„Blízko záveru poslanstva druhého anjela som videla veľké svetlo z neba, ktoré žiarilo na Boží ľud. Lúče tohto svetla sa zdali jasné ako slnko. A počula som hlasy anjelov volať: ‚Hľa, Ženich prichádza; vyjdite Mu v ústrety!‘“

„To bol polnočný výkrik, ktorý mal dať moc poslanstvu druhého anjela. Anjeli boli poslaní z neba, aby prebudili zmalomyseľných svätých a pripravili ich na veľké dielo pred nimi. Najnadanejší muži neboli prví, ktorí prijali toto poslanstvo. Anjeli boli poslaní k pokorným, oddaným ľuďom a pohli ich, aby pozdvihli výkrik: ‚Hľa, Ženich prichádza; vyjdite Mu v ústrety!‘“ Rané spisy, 238.

V dejinách prvého a druhého anjela sa vyliatie Ducha Svätého uskutočňuje tým, že sa K polnočnému volaniu pripája poslanstvo druhého anjela. To sa opakuje v dejinách tretieho anjela.

„Anjeli boli poslaní na pomoc mocnému anjelovi z neba a ja som počula hlasy, ktoré akoby zneli všade: Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste nemali účasť na jej hriechoch a aby ste nedostali z jej rán; lebo jej hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozepamätal na jej nepravosti. Toto poslanstvo sa zdalo byť dodatkom k tretiemu poslanstvu a pripojilo sa k nemu tak, ako sa polnočný krik pripojil k poslanstvu druhého anjela v roku 1844. Sláva Božia spočinula na trpezlivých, očakávajúcich svätých a oni neohrozene odovzdávali posledné slávnostné varovanie, zvestujúc pád Babylonu a vyzývajúc Boží ľud, aby z neho vyšiel, aby unikol jeho hroznému údely.“ Spiritual Gifts, zväzok 1, 195.

Z hľadiska trojitej aplikácie proroctva predstavuje poslanstvo druhého anjela trojitú aplikáciu proroctva, lebo v tomto poslanstve je v oboch dejinách Babylon padlý dvakrát.

A nasledoval iný anjel, ktorý hovoril: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, pretože napojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva. Zjavenie 14,8.

Mocný anjel zo zjavenia desať zostúpil s naplnením proroctva o prvom a druhom beda dňa 11. augusta 1840, a tým predobrazil zostúpenie mocného anjela zo zjavenia, osemnásť kapitoly, dňa 11. septembra 2001. Tento anjel, ktorý osvecuje zem svojou slávou, potom vydal vyhlásenie.

A skríkol mocne silným hlasom a povedal: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, a stal sa príbytkom démonov, skrýšou každého nečistého ducha a klieťkou každého nečistého a nenávideného vtáka. Zjavenie 18,2.

Posolstvo druhého anjela zo štrnástej kapitoly a mocného anjela z osemnástej kapitoly poukazuje na to, že Babylon padol dvakrát, a toto posolstvo označuje Babylon posledných dní. Označuje Babylon posledných dní, lebo dve predchádzajúce pády Babylona, v čase Nimróda a v čase Nabuchodonozora až po Bélsazára, ustanovujú prorocké charakteristiky pádu smilnice zo Zjavenia sedemnásť, ktorá má na svojom čele napísané: „Veľký Babylon.“ Na určenie tohto pádu Babylona v posledných dňoch sú potrební dvaja svedkovia dvoch predchádzajúcich pádov Babylona, lebo posolstvo posledných dní znie: Babylon padol, padol. Keď mocný anjel zostúpil, keď boli veľké budovy New Yorku zvrhnuté Božím dotykom, svojím vyhlásením označuje pravidlo trojitej aplikácie proroctva. Trojitá aplikácia proroctva, ktorá ustanovila 11. september 2001 ako naplnenie Božieho prorockého Slova, bola trojitou aplikáciou troch bied.

Pri tomto naplnení sa mnohí pripojili k hnutiu Future for America a boli presvedčení o zásadách prorockého výkladu, ktoré Future for America použilo. Dátum 11. august 1840 sa zopakoval a týmto opakovanie nepotvrdilo Millerovo primárne pravidlo, totiž že v biblickom proroctve jeden deň predstavuje jeden rok, lebo primárnym pravidlom Future for America bolo, že milleritská história posolstiev prvého a druhého anjela sa opakuje v dejinách hnutia tretieho anjela.

Zdá sa byť samozrejmé, že ak sa rok 1840 stal osobitným útokom jeho satanského veličenstva, ako sestra Whiteová označuje satana, potom by aj dejiny 11. septembra 2001 boli vystavené podobnému útoku. Nachádzame teda konšpiračné teórie, ktoré určujú úlohu globalistov, alebo jezuitov, alebo CIA, alebo Bushovcov, alebo nejakej kombinácie týchto mocností. Tieto teórie, hoci obsahujú niektoré prvky pravdy, sú určené na to, aby vyvrátili myšlienku, že to bol Boží dotyk, ktorý zrútil veľké budovy New Yorku, a tak označil príchod tretieho beda do dejín hnutia sto štyridsaťštyri tisíc.

„A teraz prichádza správa, že som vyhlásila, že New York má byť zmetnutý prílivovou vlnou? To som nikdy nepovedala. Povedala som, keď som sa dívala na tie veľké budovy, ktoré tam vyrastali, poschodie za poschodím: ‚Aké strašné výjavy sa odohrajú, keď Pán povstane, aby hrozne zatriasol zemou! Potom sa naplnia slová Zjavenia 18,1–3.‘ Celá osemnásť kapitola Zjavenia je varovaním pred tým, čo prichádza na zem. Nemám však nijaké osobitné svetlo, pokiaľ ide o to, čo má prísť na New York; viem len to, že jedného dňa budú tamjšie veľké budovy zvrhnuté otáčaním a prevracaním Božej moci. Zo svetla, ktoré mi bolo dané, viem, že vo svete je skaza. Jedno slovo od Pána, jeden dotyk jeho mocnej sily, a tieto mohutné stavby padnú. Odohrajú sa výjavy, ktorých hrôzostrašnosť si nevieme predstaviť.“ Review and Herald, 5. júla 1906.

Konšpiračné teórie, či už neobsahujú nijakú pravdu, alebo len čiastočné pravdy, všetky podkopávajú pravdu, že udalosti toho dátumu priviedla do vykonania Božia prozreteľná činnosť. Tieto rozličné konšpiračné teórie sú satanovým útokom zvonka proti pravde hnutia, no on pôsobil aj na podkopanie pravdy zvnútra hnutia. Jeden z týchto vnútorných útokov je založený na odmietnutí Ríma ako predmetu knihy Joel.

Túto polemiku budeme posudzovať v nasledujúcom článku.

Slovo Hospodinovo, ktoré prišlo k Joelovi, synovi Petuelovmu. Počujte toto, starci, a načúvajte, všetci obyvatelia krajiny. Stalo sa to za vašich dní, alebo aj za dní vašich otcov? Rozprávajte o tom svojim synom, a vaši synovia nech to rozprávajú svojim synom, a ich synovia ďalšiemu pokoleniu. Čo ponechala húsenica, zožrala kobylka; a čo ponechala kobylka, zožrala chrúst; a čo ponechal chrúst, zožral hmyz. Prebud'te sa, opilci, a plačte; a kvíľte, všetci pijaci vína, pre mušt, lebo je odňatý od vašich úst. Lebo na moju krajinu vytiahol národ, mocný a bez počtu, ktorého zuby sú zuby leva, a má očné zuby veľkého leva. Joel 1:1–6.